

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra ASMADÆUS

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 430. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889641221728/facsimile.pdf> (tilgået 08. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

det grønne, solbeskinne Land, satte han sig paa en Bevært-
ningsbænk og saa med sine store, blaa Øjne paa Vejstøvet og
Hjulsporene, paa Trækronernes grønne, raslende Løv og paa den
blaa Himmel ude over Markerne. Og ganske langsomt skrabede
han med Fodsaalerne frem og tilbage over Gruset og smilede og
bøjede sig til sidst ned og tog en Haandfuld Grus op og kram-
mede den i sin Haand og lod Gruset rinde mellem Fingrene.

Døren ind til Skænkestuen stod aaben, og Solen laa over Tær-
skelens hvide Sand og ind over Gulvets slidte, knastede Bræ-
der. Saa knirkede en Dør etsteds inde i den stille Stue, og en
Pige kom ud med en Fejespaan i Haanden og blev staaende og
saa paa ham.

— God Morgen! nikkede han og saa op paa hendes vand-
blanke Haar, som laa helt gyldent under Solens Glans. Kan man
faa en Kop Kaffe, Jomfru, og en Bolle?

Hun saa paa ham et Øjeblik endnu, saa gik hun hen til Græf-
ten og tømte Fejespaanen og kom tilbage.

— Nu skal jeg straks være her! sagde hun og gik ind igen,
og han hørte Døren derinde knirke efter hende.

Og atter sad han og stirrede og smilede.

Saa kom hun med Kaffen.

Da han havde drukket, holdt han Femogtyvøren op foran
hende mellem to Fingre.

— Den slaar vel til, spurgte han lidt tøvende, for Bollen
med?

— Ja, det er for meget! svarede hun.

Han lo glad.

— Det gør ikke noget, Jomfru, sagde han, Resten er Deres!
Og da hun saa forbavset paa ham, føjede han til:

— For det smukke Vejrs Skyld!

Og saa rejste han sig og gik.

Han gik midt ude i det bløde, hvide Støv, med Hovedet løftet